rahuldada kuus riiki, kuna viis riiki (eesotsas Prantsusmaaga) jätsid oma osamaksu tasumata.

1932. aasta välispolitilistest sündmustest väärib erilist tähelepanu Inglismaa loobumine vabakaubanduse põhimõttest Ottawa impeeriumi-konverentsi järel ja eelistus-tollide sisseseadmine oma dominioonidele. Loobumine ligi 100 aastat kestnud vabakaubanduse põhimõttest kutsus esile suuri raskusi Euroopa riikide väliskaubanduses. Euroopa mandririigid püüdsid ühtlustada ja hõlbustada oma kaubandus- ja majanduspolitikat Stresa konverentsil, kuid see konverents ei jõudnud kaugemale mõningatest platoonilistest sooviavaldustest.

Loendatud rahvusvahelised suursündmused 1932. aastal köitsid ka Eesti välispolitilist aparaati sedavõrt, et tal vähe jõudu üle jäi iseseisvaks tööks. Kuigi Eesti ei võtnud osa kõigist eelnimetatud konverentsidest (oli esindatud ainult desarmeerimiskonverentsil ja Hiina-Jaapani tüliküsimusega tegeleval Rahvasteliidu täiskogul), koormas teiste poolt sooritatava töö jälgimine tublisti meie väikese koosseisuga välisesindusi ja välisministeeriumi. Aasta oli ka seepoolest õnnetu, et Eestil oli selle jooksul tervelt neli valitsusvahetust ja Eesti välispolitika sai näha kolme juhti — Tõnisson'i (2 korda minister), Pung'a ja Rei'd. Muutustest kannatas töö kontinuiteet, mis alatigi on jätnud meil soovida, kuid 1932. aastal kippus suunduma eriti tunduvasse pealiskaudsusse.

Desarmeerimisküsimus, mis meie geopolitilises asendis omab erilise tähtsuse, lasti meil libiseda mööda ilma erilise tähelepanuta, ilma põhjaliku läbitöötamise ja omapoolsete ettepanekuteta meie julge-



Eesti kroonika 1932 , lk. 11